

Școala Oremii

REVISTĂ PEDAGOGICĂ CULTURALĂ

a Asociației învățătorilor din județul Arad.

Apare lunar, afară de lunile: Iulie și August.

CUPRINSUL:

- T. Mariș: . . . Incredere în noi și respect pentru muncă.
 G. Marcu: . . Non multa sed multum
 I. Vărtaci: . . Cooperativele școlare.
 G. Dogaru: . . Folioasele practice ale testelor.
 I. Blăgăilă: . . Măsurătorul sistem E. Pirquet.
 A. Guran: . . Planul lecției practice din geometrie.
 D. Dijmărescu: Problema culturii la sate.
 A. Cojol: . . . Ofenziva națională.
 A. Preotesoiu: Pentru directoarele și directorii noștri.

Dela Bancă.

Dela Asociație.

Cărți și Reviste.

Comunicări oficiale.

Poșta redacției.

Biblioteca Centrală
 Raională Arad

Redacția: Str. Oituz No. 30. Arad

Administrația: Casa Învățătorilor Bdul Carol I No. 66.

Abonamentul anual 60 Lei. 1 exemplar 6 Lei.

„Scoala Oremii“

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE REDACȚIE FORMAT DINTRE COLABORATORII REVISTEI.

COLABORATORI :

Fl. Ștefănescu Goangă, Prof. Universitar Cluj; N. Margineanu, asistent Univ. Cluj; Ion Nisipeanu, prof. București, I. F. Buricescu, prof. București; I. Stanca, profesor; Ascaniu Crișan, dir. liceului Moise Nicoară; S. Spulbereanu, f. inspector școlar; Iosif Moldovan, f. inspector școlar; C. Balta profesoară; A. Vățian, inv.; George Marcu, inv.; I. C. Lascu, inv.; A. Burticală, inv.; T. St. Vicol, inv.; P. Zoțiu, inv.; I. P. Crivăț, inv.; I. Pordea inv.; A. Volungan, inv.; I. Marinescu, inv.; I. Jianu, inst.; A. Păpureanu, inv., M. Ionescu, inv.; G. Tudor, inv.; Sp. Văneajă, inv.; Gh. Rediș; M. Florescu, inv.; V. Olariu, inv.; I. Riza, inv.; Al Amancei, inv.; M. Coșoroabă, nv.; A. Billo, inv.; I. Schuch, inv.; Ioan D. Popescu-Bobu inv.; Maior N. Popovici, Pr. Fl. Codreanu, D. Dijmărescu, Fl. O. Roșca; T. Lădaru A. Subescu, R. Ponta, I. Mara I. Balaban. Ioan Cădariu, Dimitrie Boariu, I. Lucuța, O. Lupaș, C. Dogariu, A. D. Cioară. Traian Popescu, Efrem Țigu Ioan Damaschin, E. Spinanțiu, N. Cârstea, C. David M. Păun prof la școala normală Arad, I. Bălașa, P. Hălmăgian. Dr. Terențiu Olariu directorul școlii normale din Arad I. Vărtaciu, I. Blăgăilă, Tr. Mager prof., P. Șerban, Gh. Ardelean, A. Preoteșoiu, C. Mnerie, A. Guran și A. Cojol.

Manuscrisele nu se mai înapoiază.

Anunțuri și reclame se primesc după învoială.

Manuscrisele, revistele pentru schimb și cărțile de recenzat se trimit pe adresa: Dlui Teodor Mariș, prof. Arad str. Oituz No. 30.

Corespondența privitoare la administrație: abonamente, schimbări de adresă, revistele înapoiate etc. se trimit pe adresa Administrației: Casa învățătorilor Arad Bdul Carol I No. 66 pentru Dl. Sabin Mihuț.

„Scoala Oremii“

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

a Asociației învățătorilor din județul Arad.

Apare lunar, afară de lunile: Iulie și August.

Incredere în noi și respect pentru munca ce o săvârșim.

Accestea sunt „metodele“ necesare, în primul rând, alcătuirii și ținerii în ordine a fișelor individuale, ca de altfel a oricărei activități serioase. Lipsa lor constituie una din cauzele greutății începutului.

O altă greutate a începutului mai poate obveni și din altă cauză, care este în legătură cu cele de sus: incapacitatea de a cunoaște mijloacele adecvate traducerii în realitate a unei idei. Iar această incapacitate se datorește de multe ori faptului, că unele persoane, când vor să facă ceva, cad în greșala de a se gândi numai decât la lucruri mari, pe cari apoi neputându-le realiza se disgustă, abandonează și desconsideră munca.

Cam acestea sunt cauzele cari pot provoca greutăți în calea complectării fișelor individuale. Am motive să cred aceasta în urma informațiilor ce mi-au fost cerute, în privința aparatelor de psihologie, fără de cari unii cred, că nici nu s'ar putea studia copilul.

Tocmai pentru aceasta, în scopul de a lămuri în prealabil chestiunea alcătuirii fișelor, din acest punct de vedere, țin să comunic celor interesați, că nimenea să nu-și impună singur greutăți și piedici prin accentuarea lipsei de aparate, cu atât mai vântos cu cât fișa individuală aparține metodelor de observare și nu experimentale.

Adevărat, că pentru complectarea „Fișelor de observare individuală“ avem nevoie de examenul antropometric, starea fizică a elevului, ceea ce se poate constata numai cu ajutorul metodei instrumentale. Dar de ce instrumente avem nevoie în acest scop? De metrul de lungime pentru măsurarea taliei¹⁾ metrul panglică pentru măsurarea perimetrului xifoidian și de cântar pentru măsurarea greutății. Și în care comună, dacă nu școală, nu se găsesc aceste aparate? Cu ajutorul lor

¹⁾ Articolul colaboratorului nostru Dl. I. Blăgăilă vrea să ușureze și în privința aceasta munca învățătorului.

putem obține datele necesare stabilirii coeficientului de robusticitate¹⁾ și atâta ajunge pentru a ne putea controla observarea și exprima matematic despre aspectul general al stării fizice a copilului. De celelalte aparate ca: craniometru, esteziometru, spirometru etc., ne putem lipsi, iar tabelele optometrice le putem înlocui prin scrierea alor 7 litere de câte 7 mm. pe tablă.

Restul documentelor necesare complectării Fișelor individuale referitoare la cunoașterea copilului învățătorul dispus la aceasta le poate aduna prin observarea copilului, fără să aibă nevoie de alt material decât de hârtie și creion.

Pentru verificarea observărilor noastre e bine să recurgem la experimente, dar nici acestea nu reclamă alt material decât hârtie și creion.

Modele de atari experimentări am dat și până acum în coloanele revistei.²⁾

De data aceasta vom numai să atragem atenția colegilor ca să nu considere alcătuirea fișelor individuale un lucru atât de greu încât să nu îndrăznească a se ocupa de el, dar nici atât de neînsemnat și nefolositor — considerat astfel după eventuale insuccese — încât să considere drept timp pierdut, acel timp care l-ar reclama alcătuirea și ținerea lor în ordine. Cu alte cuvinte: Să avem încredere în noi înșine și să respectăm munca ce trebuie s'o săvârșim, chiar și atunci, când ea ne este impusă.³⁾

¹⁾ Coeficientul de robusticitate =: Talia — $\frac{\text{Greutatea} + \text{circumf. toracică inspir.} + \text{Circ. tor. expirație.}}{2}$

²⁾ Pentru examinarea interesului vezi Școala Vremii din an. 1931 Nr. 3—1933 Nr. 10—11. Pentru Memorie: an. 1934 Nr. 1, 2, 3, 4, 7, 8 și 9—10. Pentru inteligență 1931 Nr. 7—9 și 10—11; 1932 Nr. 1—2, 3—4 și 1933 Nr. 3. Pentru asocierea reprezentărilor 1933 Nr. 9—10. Pentru oboseală Nr. 4 și 5 din 1934. Pentru determinarea aptitudinii vitezei la scris Nr. 9—10 din 1933. Pentru interesul estetic Nr. 1 din 1935 etc.

³⁾ Articolul de față fusese scris, când am putut ajunge să cunosc Lămuririle, date de Minister, pentru utilizarea Fișei pedagogice în care sunt înșirate multe aparate pentru examinarea însușirilor fizice și sufletești ale școlărilor.

Nu-mi schimb însă părerea exprimată în articol, pentru că autorii „Lămuririlor” au avut în vedere să dea informațiuni complete pentru toate împrejurările. Noi însă, învățătorimea noastră, dela care se așteaptă complectarea fișei pedagogice, se găsește într'o anumită împrejurare, este la început, iar școlăle noastre primare în ce privește posedarea și procurarea acelor aparate nu sunt încă nici la început. Mult va trebui să vorbească învățătorul comitetului școlar până când acesta va ajunge să ia hotărârea, că o să le procurăm, când vom avea bani, acesta ar fi un prim început, de aici până la adunarea fondului necesar, în acest scop, va trece cu siguranță multă vreme.

Să așteptăm până atunci?

TEODOR MARIȘ.

Pedagogie teoretică.

Non multa sed multum...

(In legătură cu modificarea programei analitice a învățământului primar.)

La Ministerul Instrucțiunii au fost convocați „profesorii, inspectorii școlari și delegații ministerelor de agricultură, sănătate și industrie, membri în comisiunea pentru modificarea programei analitice a învățământului primar și normal.“ Tot odată ni se precizează că „începând dela 1 Septembrie 1935 în toate școlile primare și normale se vor utiliza manuale didactice întocmite după programa analitică ce se va modifica acum.“

Salutăm această modificare și nouă întocmire a actualei programe, în dorința și convingerea că vom avea alta mai potrivită și mai adecvată situației noastre. Faptul că sunt chemați la constătuire și reprezentanții ministerelor de agricultură, sănătate și industrie ne îndreptățește a crede că se va căuta o mai strânsă legătură între chestiunile ce privesc aceste ramuri, pentru o colaborare mai strânsă între ele, decât până acum.

Dealtfel nici actuala programă nu este prea veche, abia împlinește la vară un deceniu; pe care, dacă cele relatate mai sus se vor îndeplini „ad literam“ — nu-l va mai sărbători.

Că actuala programă nu corespunde timpului și scopului se vede din desideratul modificării ei. Cauza am mai spus-o cu altă ocazie și o mai repetăm. Este prea încărcată!

Bază în mare parte pe articolul 60 din legea învățământului primar care spune: „Certificatul de absolvirea cursului primar se poate echivala cu certificatul de absolvirea școlii secundare curs inferior cu caracter teoretic sau practic, în urma unui examen de diferență ce se va stabili prin legea învățământului secundar și al celui profesional“ — ea urmărește două scopuri, terminarea cursului primar și înlesnirea intrării în cel secundar.

Ar fi interesant să se facă o statistică din care să se vadă câți elevi au beneficiat de dispozițiile așa de ușor de dobândit în aparență, ale acestui articol.

Desigur este măgulitor pentru stat ca absolvenții cursului primar în urma unui examen să poată beneficia și de diploma cursului secundar, fie chiar inferior!

Și apoi e mai comod și pentru părinții săteni mai ales, ca în loc de trei ani curs secundar, să termine copilul său cursul complimentar, fără cheltuială, acasă — și numai iarna, adecă când și așa nu-i poate da altă ocupație.

N'am auzit însă și nu cred că s'a aplicat undeva integral acest articol, pentru că este inaplicabil.

Un învățător cu șapte clase abia are timpul să facă în 5—10 minute lecția la un obiect, necum să pregătească elevul pentru echivalarea cursului secundar, unde fiecare obiect are profesorul său.

Este deci un non sens acest articol dela care derivă încărcarea programei analitice cu atâtea amănunte.

Nu în direcția aceasta trebuie îndreptat învățământul primar, ca să rivalizeze și să se completeze cu cel secundar, căci prea puțini sau aproape nici unul dintre cei care doresc să urmeze mai departe nu caută calea aceasta.

Fiecare ciclu de învățământ să aibă caracteristica sa bine determinată, nefăcându-se concesii lără tolos și fără legătură între ele.

Ciclu primar să dea cultura necesară și cunoștințele elementare, fără a se anticipa prin programa sa asupra celui secundar care fiind de alt domeniu și având altă împărțire — trecerea — chiar pe baza examenului cât de riguros, însemnează un compromis. Non multa sed multum..!

Faptul acesta îl recunoaște și D-l Dr. C. Angelescu ministrul instrucțiunii care spune în expunerea de motive a legii învățământului primar la pag. 74 — „Programa analitică nu trebuie să fie prea încărcată. Trebuie să se fină seama la alcătuirea scestor programe că — „scopul învățământului este educațiunea, și că spiritul se educă nu copleșindu-l de cunoștințe numeroase și obscure, ci dându-i un mic număr de idei clare și ordonate, grație cărora el învață să gândească și să judece“ — (Ernest Lavisce: A propos de nos écoles, pag. 7. Paris 1895)

O programă prea încărcată este un balast mai ales pentru școalele cu o singură putere didactică. Neputându-se trata temeinic, nefiind asimilată din partea elevului prin îngrămădirea de cunoștințe prea multe și imprecise, nu cristalizează în mintea acestuia nici cunoștințele absolut necesare; ci îi dă un conglomerat amorf, un bagaj prea mare pentru puterile sale.

Greșala manualului unic, acelaș pentru școalele urbane, cele mai multe divizate pe clase, ca și pentru cele rurale cu o putere didactică la toate șapte clasele, iarăși trebuiește evidențiată.

Este apoi o chestiune de etică — a pretinde unui singur învățător să facă acelaș material predându-l la VII clase.

Se cunoaște apoi împărțirea și tratarea lecțiilor în care predomină materialul întocmit în majoritatea acestor cărți, pentru elevul dela oraș.

Pe copil îl interesează în primul rând mediul înconjurător în care trăește el și ai săi. Numai în legătură cu aceasta și numai cunoscându-l în-deajuns, poate face abstracțiile și comparațiile ce i se propun.

Prea multe amănunte îi crează confuzii când nu pot fi intuite sau puse în legătură cu sfera lui de cunoștințe.

O grijă mai mare pentru cartea ce se pune la îndemâna copilului, va face pe acesta să o iubească dela primul contact cu ea, iar înțelegând-o să o prețuiască mai mult și după părăsirea școlii să o caute ca pe un tovarăș și îndrumător.

Dorim ca modificările anunțate să cuprindă și aceste modeste observațiuni pe care le facem în interesul școlii și învățământului primar.

George Marcu.

Cooperativele școlare

Progreselor cantinui ale omenirii trebuie să le premeargă dorința de mai bine a indivizilor și societății. Nu se poate închipui progres, acolo, unde individul și societatea trăește în cea mai deplină mulțumire, fără gândul de-ași schimba soarta sa sau a urmașilor. Dorința de a face ca urmașii să se bucure de mai mult bine ca noi, naște și îndemnul de-a activa în această direcție, iar prin activitate se asigură condițiuni optime de viață. Prin tră-mântările și sbuciumul prezentului se creiază siguranța realizărilor de mâine. Generația de azi numai așa va binemerita dela urmași, dacă va lucra în această direcție. Însă nu îndrumând lineretul pe orice cale ne-am făcut datoria. V'a trebui să știm a-l îndrepta în acea direcție, care brăzdând orizontul prezentului, să indice cu precizie mijlocul victoriei de mâine. E necesar deci, ca factorii educației să cunoască în ce direcție progresează lumea și care va fi structura societății într'un viitor apropiat.

De aici, rezultă că educația poate varia în raport cu sistemele politice sociale, filozofice și morale ale vremii.

Omenirea de azi, se pare a căută să se sustragă cât mai mult dorinței de-ași asigura mijloacele necesare satisfacerii egoismului personal. Tot mai învederată este nevoia solidarității sociale, prin care omul trăește în funcție de ceilalți oameni, drum ce duce spre cooperație. De aceasta cerință a vremii școala trebuie să fie seamă, căutând a sădi în sufletul generației de mâine simțământul comunității și dorința de sprijin reciproc. Omul de mâine va trebui să simtă în el un imperativ categoric în sensul de-ași juși și servi semenii. Acest lucru, însă nu e posibil decât într'un sistem social, care să înlătore egoismul atroce de azi, deci, în cooperație.

Cooperația este forma cea mai avansată a vieții umane. Omul e o ființă socială și numai dorința de îmbogățire pe căi lăturalnice l-a făcut să disconsidere necesitățile celor ce se găesc în jurul său. Prin străduința sa

de ajutor reciproc și iubirea aproapelui, Cooperația corespunde și percepțelor moralei creștine. Iubirea de-aproapele se asigură prin cooperație mai bine decât în oricare altă instituție. Ea are caracter de universalitate și e fără deosebiri dogmatice, ori practice. Dar ca să ne aducă foloasele pe cari e în stare a ni-le da, trebuie să i pregătim calea, adică să nu fie aplicată în cadrele unei societăți așezate pe alte baze și nici de oameni nepregătiți. Tineretul școlar v'a trebui familiarizat și crescut în și cu regulile sale. Pregătind tinerimea încă de pe băncile școlii cu practica cooperației, prin înființarea de cooperative școlare, vom pregăti viitoarele cele ale cooperației și-i vom asigura o funcționare perfectă.

Introducerea cooperației în școală, corespunde necesității de activitate a copilului și dorinței lui de muncă. Tot ceace se execută de mâinile lui prezintă o garanție de durabilitate mai mare. Deci, vom învăța cooperația practicându-o.

Iată de ce credem că s'a făcut un mare bine, atunci, când avându-se în vedere spiritul actual al vremii, s'a introdus în noua lege a învățământului primar art. 190, obligativitatea înființării de cooperative școlare, pe lângă fiecare școală.

Cooperația însă nu este o materie în plus în programa analitică și așa supraîncărcată. Ea se va aplica ca un învățământ practic, având de scop ajutorul reciproc și dezvoltarea solidarității copiilor. Prin obligativitatea înființării de cooperative școlare, se urmărește crearea de organisme sociale, formate din copii și conduse de ei

Principiile cooperației au fost trase și verificate din însăși practica sa deaceia și în școală, teoriei îi va premerge practica. Deci numai organizând acest fel de cooperative, vom putea beneficia de roadele lor. „Eu cred că activitatea cooperativă este cea mai bună dintre activitățile cărora tineretul își poate consacra forțele“, zice Tolstoi

Învățătorului obligat a da viață unei cooperative școlare nu i-se cere nu știu ce cunoștințe de specialitate, ci o dorință vie de a munci, împreună cu o voință neșovăelnică. Procedul e simplu și diferă după omul și locul unde se aplică. Dar întotdeauna se va pregăti întâiu terenul, învederând lipsa pe care o va împlini cooperativa. Latura utilitară se va expune mai întâiu, ca de ex. procurarea de cărți și recvizite școlare, beneficiile ce vor veni, etc. Pentru a atrage și pe părinți în sfera de activitate a școlii se poate ține cu ei o întrunire anticipată, în care li-se va arăta pe larg foloasele și necesitatea cooperativei. Statutele și actele constitutive se pot cere dela Federația cooperativelor școlare din Porcești, jud. Sibiu.

Dacă școala are mai mulți învățători e necesar ca ei să se înțeleagă anticipat, trecând peste ambițiile și dorința de mărire de cari unii pot fi

cuprinși, căci pentru o mai bună reușită cooperativa e bine să se înființeze pe întreagă școala.

Până acum avem în țară peste 600 cooperative, cari sunt strânse în jurul Federalei amintite și afiliate Oficiului Național al Cooperației București, care aprobă statutele și dă lămuriri învățătorilor în privința funcționării.

Secțiunile unei cooperative pot fi multe și se vor dezvoltă în raport cu funcționarea și necesitățile obveninde. Pentru dezvoltarea simfului de prevedere și cel al economiei se va pune un deosebit preț pe secția de economie. Bani ce i primesc copiii dela părinți, vor fi deprinși a-i depune la această bancă, iar toate cumpărăturile le vor face numai dela prăvălia cooperativei.

Odată organizată cooperativa ne servește ca bază la tratarea multor materii de învățământ. Intreg materialul de compunere al cl. VI-VII, l-am tratat cu ajutorul cooperativei. Chitanțe, comande, telegrame, etc., le-am făcut cu întreagă clasa, folosind numele cooperativei, iar când era cazul am ales pe cea mai bună și am expediat o. Adunările generale, ședințele consiliului de administrație sunt admirabile lecțiuni de învățământ civic, iar conducerea și verificarea registrelor ne folosesc ca bază la tratarea contabilității și matematicii.

Președintele, secretarul, casierii, vânzătorul, cenzorii, etc. se achită în modul cel mai conștiincios de obligațiunile lor, pentru a justifica încrederea ce au pus-o ceilalți copii în ei. Lucrând în cooperativă, elevii capătă convingerea că sunt proprii lor dascăli, iar răspunderile ce le au îi fac mai serioși și mai buni. Nu trebuie uitat că prin cooperativă se asigură reușita deplină a conducerii de sine a școlii și se dă o forță vie școlii active.

Organizați în cooperative elevii vin mai bucuroși la școală, încep să se intereseze mai de-aproape de buna funcționare a instituției lor. Ei înșiși dau sugestii în munca ce trebuie urmată și se întrec în a face fel de fel de propuneri realizabile. Curățenia și disciplina școlară se pot asigura prin acest mijloc, iar volcțiunea și dorința lor de muncă nu pot decât să bucure pe învățătorul care le-a creiat această posibilitate de afirmare.

Activând prin cooperative, facem o educație mai conformă cu natura copiilor și acest lucru trebuie să ne facă a ne însuși, înțelege și aplica acest imperativ al vremii noastre

Dacă acestea constatări și îndemnuri, vor trezi, dorința de realizare la un număr cât de mic de colegi, ele și-au ajuns scopul, iar eu voi fi mulțumit.

I. Vărtaciu.

Observațiuni și experiențe pedagogice.**Foloasele practice ale testelor.**

Prezint cetitorilor revistei noastre rezultatul măsurării inteligenței elevilor clasei II-a dela școala de aplicație din Arad, cu ajutorul testelor neverbale de grup, alcătuite și publicate de Institutul de Psihologie al Universității din Cluj.

Nu sunt convins că am ajuns la concluzii definitive pentruca să pot fixa norme. Vreau, cel mult, să atrag atențiunea că *nu ne mai putem sustrage obligațiilor dictate de noile preocupări ale pedagogiei, că o condiție a afirmării noastre sociale este caracterul de pozitivism pe care trebuie să-l dăm profesiunii de educator.*

Nesiguranța și dibiurea mijloacelor face un prost serviciu educației. Nu de puține ori, mi-a fost dat să aud că, dacă lumea nu mai are încredere în școală, aceasta se datorește nu coborîrei elanului sau ignoranței profesionale la cei ce și-au luat sarcina să formeze viitorul națiunii, ci prea deselor oscilări între o metodă și alta. O metodă, chiar greșită, poate da rezultate bune dacă cel ce o aplică e convins de eficacitatea ei. Prin aceasta nu vreau să recomand nimănui să scotociască în istoria pedagogiei ca să găsească principii care au convenit veacurilor trecute, dar care nu s'ar potrivi deloc vremurilor noastre. De aceea dacă găsim mijloace care să ne sporească încrederea în eficacitatea educației le utilizăm fără să ne facem prea multe scrupule din faptul că s'ar putea să greșim pentru un moment. Printre mijloacele care ne sporesc siguranța și încrederea în educație este și testul, întrebuițat pe o scară foarte întinsă; iar în ultimul timp cu mulți sorți de isbândă adaptat psihologiei copilului român.

Ideea inventării unor teste potrivite psihologiei copilului român, pe care a încercat s'o realizeze Institutul de Psihologie al Universității din Cluj, a plecat dela constatarea ușor de verificat, că nu se pot aplica aceleași probe tuturor copiilor din oricare parte a pământului, pentru simplul motiv că la condițiuni diferite de climat, rasă, stare de cultură, grad de civilizație, corespund și diferențe foarte pronunțate între oameni.

Testele sunt colective și se pot executa cu multă ușurință. Nu sunt nici prea multe. Se știe că printre criticile care i s'au adus scării metrice Binet-Simon este și aceea de a fi prea lungă. Inconvenientul acesta e înlăturat prin faptul că probele nu sunt specifice unei anumite vârste, ci coeficientul rezultă din totalul testelor rezolvate, indiferent dacă acestea sunt în ordinea greutății la început sau la sfârșit.

Un alt neajuns al scării metrice era și aceea de a cere prea multe cunoștințe verbale și mai ales din domeniul școlii. Testele neverbale nu cer subiectului dexteritatea dată de școală sau de o anumită educație. Sunt mai aproape deci de cea mai însemnată condiție a testelor, aceea de a diagnostica inteligența naturală. De altfel autorii nu și-au spus ultimul cuvânt asupra testelor neverbale, urmând ca printr'un număr mare de experimentări să se verifice valoarea lor.

Sunt zece teste în total. Limita de vârstă minimă dela care putem porni nu e precizată. În orice caz subiecții mai tineri de 4 ani nu le pot rezolva.

Primele sunt observații obicinuite. Astfel dintre mai multe lucruri subiectul trebuie să găsească pe acelea care s'ar putea asocia prin întrebare sau prin coexistență în spațiu. Să deosebească, de exemplu, animalele de pasări după caracterul acestora de a avea fulgi și pene. Uneori subiectul e pus să asocieze numai prin identificarea vizuală. O păpușe cu alta dintr'un grup. Alteori se urmărește puterea de-a prinde raporturile dintre un fenomen — corpul unui copil — și câteva mărimi date — hainele care i se potrivesc. Să completeze lipsurile mai multor desene, să cenzureze anumite absurdități, să construiască cu ajutorul unor puncte date anumite desene. La sfârșit găsim labirintele și construcțiile geometrice care cer o deosebită putere de abstracție, ca atare demonstrează forme superioare de inteligență.

Iată rezultatul sub forma unui tablou care cuprinde mai multe rubrici: a) coeficientul intelectual a) vârsta inteligenței c) vârsta cronologică d) ordinea de clasificare a elevului după metodele noastre obicinuite: răspunsuri în clasă, lucrări scrise, observații, etc.

Nr. crt.	Numele și pronumele elevului.	Coeficientul de inteligență.	Vârsta inteligenței.	Vârsta cronologică.	Ordinea de clasificare
1	O. M.	161	14	8,8	I
2	I. A.	135	10,11	8,1	II
3	R. G.	134	10,1	7,6	X
4	C. L.	132	11,2	8,5	III
5	D. I.	127	10	7,10	IX
6	S. E.	125	10,8	8,6	VI
7	R. V.	123	9,9	7,11	IV
8	Ol. M.	122	10,2	8,4	V
9	S. D.	116	10	8,7	VII
10	G. G.	116	8,10	7,7	XI
11	D. D.	113	9,9	8,7	VIII
12	F. T.	104	9,3	8,10	XII
13	M. V.	95	8	8,5	XIV
14	B. S.	83	7	8,5	XIII

După cum se vede atât vârsta intelectuală, cât și vârsta cronologică, am exprimat-o în numere a căror parte întregă o formează anii, iar partea zecimală lunile. Astfel 9,3 se citește 9 ani și 3 luni.

Dacă analizăm tabloul vedem că în general ordinea de clasificare corespunde cu rezultatul testelor, fără să se identifice însă. Deosebiri de două poziții în plus sau în minus, le-am neglijat, socotindu-le erori inerente când întrebunțezi două sisteme de clasificare diferite.

Imposibilitatea de a suprapune rezultatele se mai poate datori și condițiilor speciale în care se face măsurarea cu ajutorul testelor: timp limitat, o anumită disciplină și rigiditatea formulelor prin care se face cunoscută proba.

În sistemul nostru comun de apreciere intervin factori străini de inteligență cari contribuiesc la creșterea valorii unei individualități: voință, emulație, putere de muncă, etc. Iar dacă autonomia inteligenței constă, după cum spune domnul prof. Rădulescu Motru, în puterea de organizare a funcțiunilor gândirii, înseamnă că testul nu redă complexul actual al unei individualități, ci posibilitățile de a deveni ale acesteia, în condițiuni optime. Acestea ar fi o parte din cauzele care au făcut să nu se suprapună rezultatele celor două sisteme de apreciere.

Sunt însă cazuri a căror deviație minimal admisă a fost cu mult depășită. Asupra acestor cazuri vreau să insist pentruca să vedem dacă unul din cele două nu falsifică individualitatea elevului, sau fiecare dă rezultatul valabile numai în cadrul aceluiaș sistem.

Elevul R. G. ocupă locul al treilea după teste, pe câtă vreme în clasă ocupă locul al zecelea. Diferența este prea mare pentruca să nu rămânem stupefiați în fața acestui rezultat. Unul din cele două sisteme trebuie să falsifice individualitatea elevului. Și pentrucă oricât de imperfectă ar fi aprecierea noastră, nu putem admite sub niciun cuvânt că școala face erori așa de mari suntem îndemnați să credem că testul este cel care greșește. Să analizăm situația acestui elev. Vedem că are vârsta intelectuală 10,1 ceea ce poate arăta că este destul de înaintat. Totuși dacă avem în vedere numai vârsta intelectuală, elevul trebuie să ocupe locul al șaselea și nicidecum al treilea. Plusul acesta subiectul îl câștigă din cauza minusului de vârstă cronologică. Să explicăm acum de ce elevul ocupă în clasă tocmai locul al zecelea. Coeficientul intelectual pe care ni-l dau testele e o valoare absolută, pe câtă vreme clasificarea noastră l-a așezat pe elev în locul ce i se cuvine față de un grup din care face parte în mod provizoriu. Acelaș elev ar putea să fie printre cei dintâi în alt grup. Părinții care țin foarte mult ca odraslele lor să termine cât mai repede școala, își fac singuri cel mai mare rău, deoarece orice eforturi ar face un elev cu mult mai tânăr decât colegii lui, nu va putea să se mențină la nivelul cerut. Dacă va isbuti, faptul se datorește supleței sufletului copilăresc. Și atunci isbânda va fi numai aparentă pentru elevul neputând să aprofundeze materialul va

rămâne toată viața un superficial. Aceasta în cazul cel mai fericit fiindcă nu e exclus ca, neputând să facă față situațiilor să fie copleșit de povara care i s'a aruncat pe umeri, să se descurajeze și să-și formeze încetul cu încetul convingerea că nu e bun de nimic. Cunosc mulți copii, de care părinții s'au bucurat mult când și i au văzut cu școala primară terminată la 9 ani, dar cari au rămas pe tot timpul școlarității *întârziați* față de colegii lor. Le-am zis *întârziați* deși termenul nu e adecvat dacă ne gândim la ce-ar fi putut să ajungă acești elevi în împrejurări normale. Sunt deci *întârziați* față de grupul în care în mod nenatural i-a așezat școala. De altfel în ultimul timp mi s'a comunicat că elevul R. G. din cauza anemiei și a unei neurastenii pronunțate are nevoie de un tratament îndelungat.

În aceeași situație se găsește elevul D. I. care, deși are vârsta intelectuală numai 10 ani, ocupă locul al cincelea. Plusul la coeficient i se dă, toarește minusului vârstei cronologice. În plus frecventează școala foarte neregulat. Din pricina anemiei, are dese dureri de cap, iar de dată mai recentă a suferit o bronșită care i-a lăsat o debilitate generală. Nu sunt în măsură ca să pun diagnosticul în asemenea situații, am însă convingerea că una din cauzele debilității organismului acestui elev, destul de inteligent pentru vârsta lui, este și efortul continuu pe care trebuie să-l facă pentru a se menține la nivelul colegilor săi.

Mi s'ar mai putea obiecta că elevii amintiți mai sus în general sunt superiori — aceasta și în mod absolut — față de clasa pe care o frecventează. Așa elevului D. I. i se cer în mod normal 8 ani de vârstă intelectuală. El are un plus destul de pronunțat. Cauzele acestui plus pot fi și de altă natură, decât o reală superioritate. Astfel aș putea spune că testele sunt prea ușoare. Dar asupra acestui fapt nu e locul să vorbesc acum. Și în acest caz ar fi o eroare, deoarece de unde ar fi trebuit să fie printre cei dintâi într'o clasă cu elevi de vârsta lui, acum nu e decât un mediocru. Un bun psiholog știe că nimic nu ușurează progresul unui elev ca micile succese pe care acestă le are zilnic într'un grup omogen. În caz contrar elevul își pierde încrederea în sine, se resemnează, zicându-și că așa trebuie să fie, adică înapoia altora mai deștepți decât el. Consecințele cred că nu ispitesc pe nimeni.

Ar mai fi încă o obiecție. Poate spune cineva că sunt indivizi excepționali pe cari, dacă i-am lăsa cu cei de aceeași vârstă, ca în același timp, să-și însușească același materie de învățământ, i-am ține în loc fără niciun rost. Ceva mai mult. Până la urmă, poate că am isbuti să-i coborîm la nivelul comun. În acest caz, școala ar avea un rol mai mult decât funest, aș spune criminal. Pentru excepționali s'au propus diferite soluții. Cea mai nimerită ar fi creierea claselor speciale, afară de cazul când mai târziu nu

ne-am trezi că printr'un miracol supra dotații ar aparține numai unei anumite clase sociale. În cazul când supra normalilor li se face concesia de-a li se scurta timpul de școlaritate, sau li se dă dreptul de a începe înaintea celor de același vârstă cu ei, pentruca să ajungă la acelaș rezultat, adică de a termina cursurile școlii cu elevi mai mari, se impune o selecție obiectivă. Astăzi e suficient ca părintele să-și creadă copilul destul de înaintat — și care părinte ar crede altfel despre copilul său — și cu un certificat medical care se obține cu mai multă ușurință decât se poate închipui, directorul de școală e solicitat să înscrie uneori elevi chiar sub 6 ani, numai pentrucă medicul și-a dat avizul că e apt pentru învățământ. Cum se face constatarea acestei aptitudini noi n'o știm, de altfel nu ne întrebă nimeni, dar mai târziu știu că suntem invinuiți de rezultatele slabe pe care le dau acești elevi.

R. V. este o elevă care, dimpotrivă, pierde trei locuri prin testarea inteligenții. În clasă ocupă locul al patrulea. Din observațiile de până acum am constatat că eleva deși mai puțin dotată, printr'o perseverență pe care rar o întâlnești la copiii de vârsta ei, i-a întrecut pe mulți colegi mai bine dotați. Printre alte lipsuri ale acestei individualități este și acela de a reacționa prea încet, deaceea în oarele de clasă își face impresia că e foarte puțin activă. Pusă în situații noi foarte rar le rezolvă în mod favorabilă. Are în schimb o judecată profundă, fapt care se constată și din aceea că face lucrări scrise foarte bune. E deci un tip excepțional de gândire, fără ca să fie destul de inteligentă. Dacă m'aș exprima în termenii domnului Rădulescu Motru aș spune că nu-și poate utiliza în mod economic și util gândirea sa pentru a scoate maximum de folos.

Elevul Ol. M. al cărui coeficient este numai cu un punct mai mic decât al elevei R. V. deși are vârsta intelectuală mai mare ca aceasta se clasează totuși în urma ei din cauza plusului pe care îl are la vârsta cronologică. Evident cea de-a doua cantitate e mai mare pentrucă raportul să fie negativ. În clasificarea relativă însă câștigă și el trei locuri din aceleași motive ca și colega lui de mai sus.

Elevul D. D. pierde trei locuri în urma testării inteligenții. Diferența în favoarea acestui elev se datorește tot unor circumstanțe străine de puterile lui. Elevul e dat în îngrijirea bunicului său, învățător pensionar, care îl supraveghează permanent și deci îi dirijează educația.

Au trecut în revistă numai cazurile care depășesc mai mult cu două poziții. Pe celelalte le-am neglijat din motivele arătate.

Trec la alte rezultate care se desprind din acest examen. Dacă observăm tabloul mai vedem că diferențele pe care le-am evidențiat se găsesc întotdeauna către media clasei și nu la cele două extreme. Chiar e de

notat că extremii de sus își păstrează aceeași ordine și la o clasificare și la cealaltă. De altfel orice educator a putut observa că asupra deșteptilor și proștilor nu ne îndoim decât rareori când e vorba să-i clasificăm. Nu acelaș lucru se întâmplă cu cei ce se găsesc în jurul mediei. Aceștia ne par mai nedefiniți. Asupra lor nu suntem siguri niciodată că am făcut o apreciere obiectivă. Fără să am pretenția de a formula o lege din aceste prea puține cazuri, socotesc totuși că extremii oscilează mai puțin, sunt mai precis conturați, așa că sunt susceptibili unei aprecieri obiective, pe câtă vreme medianii pot trece ușor dela o poziție la alta în cadrul aceluiaș grup.

Raportându-mă la instrucțiunile care însoțesc testele neverbale ajung la următorul rezultat. Repartizați pe categorii mintale elevii mei se împart în următoarele grupuri: a) 4 eminenți b) 4 f. deștepți c) 3 deștepți d) 2 normali e) 1 proști. Din acest rezultat s'ar crede că am cel mai mare procent de elevi excepționali. Realitatea este alta. Cu o singură excepție, a primului clasificat, care în adevăr se ridică mult deasupra mediei, elevii mei sunt în general normal dotați.

Explicația acestui fapt o putem găsi în imperfecțiunea testelor, dacă se va dovedi că sunt prea ușoare pentru anumite grupuri de elevi, dar mai poate fi și în faptul că testul nu poate da un coeficient absolut al inteligenței unui individ. Dar dacă rezultatul pozitiv al măsurării inteligenței cu ajutorul testelor ar rămâne numai posibilitatea de a ne arăta cu mai multă siguranță locul pe care îl ocupă un individ față de un anumit grup și tot ar fi îndeajuns. Plusul sau minusul între observația noastră zilnică și rezultatul testelor ne face să ne îndreptăm atenția asupra unor factori pe care dacă i-am neglija am ajunge la rezultate dezaastroase.

C. Dogaru
învățător.

Tabloul de măsurătoare sistem E. Pirquet¹⁾.

În pedagogia contemporană cel mai puternic curent²⁾ ce s'a impus pedagogilor este studiul individualității copiilor, pe care bază trebuie să se clădească educația.

Copilul se studiază atât din punct de vedere fizic cât și psihic, pentru că s'a constatat, că între corpul și sufletul omului este o legătură strânsă. Studiul fizicului copilului reclamă o muncă foarte vastă³⁾ tabloul nostru se poate utiliza pentru măsurarea taliei, dar în același timp putem raporta copilul a cărui talie o măsurăm la indicele mediu de înălțime și greutate al vârstei copilului român din județul Arad.

O creștere normală armonică între : talie și greutate de-o parte și vârstă de alta este indiciul unei bune *sănătăți*.

Iată dar, dubla însemnătate a studiului fizic la copil.

Însă vârsta unui copil este legată de dezvoltarea sa. Fapt ce ne dă două vârste, una *cronologică*, care începe odată cu data înscrisă pe actul de naștere și alta *anatomică și fizologică*, ce e exprimată prin înălțimea taliei, prin greutate, forța musculară etc.

După cum observă Binef aceste se corespund dar se corespund cu multe excepții.

Căci des observi când experimentezi, că unii copii sunt mai în vârstă sau mai mici de cât vârsta lor legală.

Acest fapt, ne-a determinat să redăm aci, *tabloul de măsurătoare și raportare la indicele mediu de înălțime și greutate al vârstei copiilor*, *date întregitoare obținute asupra copiilor din județul Arad*.⁴⁾ Tabloul e întocmit după sist. prof. german E. von Pirquet și prezintă mari avantagii în utilizarea lui la experimentul pentru măsurarea taliei și compararea dezvoltării și creșterii normale a taliei și greutății copiilor. Am în fața mea șase tablouri de acest fel de măsurători, adică cu indicii medii de înălțime și greutate. A lui Binef, Pirquet, dr. Variot, dr. Chaumet, Dr. Schwarc din New-York și Quint și al nostru românesc, întocmit pentru județul Arad de D-l profesor de pedagogie d. Teodor Mariș.

¹⁾ Care permite raportarea la indicele mediu de înălțime și greutate al vârstei copilului român din județul Arad.

²⁾ Curent este concepția, care se afirmă și se impune mai cu tărie la un moment dat, unui grup mai mare de oameni

³⁾ Dr. Paul Godin a scos rezultatele expuse în lucrarea sa ; „Creșterea copilului în epoca școlară din 2000 de observațiuni și 30000 de măsurări.

⁴⁾ Tabloul la pag. 15.

Greutatea Kg.	BĂȚI Vârsta ani	Talia cm.	PETE Vârsta ani	Greutatea Kg.
		170		
		169		
		168		
		167		
58	18	166		
54	17	165		
		164		
		163		
		162		
		161		
		160		
		159		
46	16	158		
		157	17-18	53-54
		156	16	49
		155		
		154	15	48
43	15	153		
		152		
		151	14	43
		150		
38	14	149		
		148		
		147		
		146	13	38
		145		
36	13	144		
		143		
		142		
		141		
32	12	140		
		139	12	33
		138		
		137	11	31
		136		
30	11	135		
		134		
		133		
		132		
		131		
27	10	130	10	28
		129		
		128		
26	9	127	9	25
		126		
		125		
		124		
		123		
23	8	122	8	24
		121		
		120		
22	7	119		
		118		
		117	7	22
		116		
		115		
		114		
21	6	113		
		112	6	20
		111		

Greutatea Kg.	BĂȚI Vârsta ani	Talia cm.	PETE Vârsta ani	Greutatea Kg.
		110		
		109	5	18
		108		
		107		
		106		
		105		
		104		
		103		
		102		
19	5	101		
		100		
		99		
		98		
		97		
		96		
		95		
		94		
		93		
		92		
		91		
		90		
		89		
		88		
		87		
		86		
		85		
		84		
		83		
		82		
		81		
		80		
		79		
		78		
		77		
		76		
		75		
		74		
		73		
		72		
		71		
		70		
		69		
		68		
		67		
		66		
		65		
		64		
		63		
		62		
		61		
		60		
		59		
		58		
		57		
		56		
		55		
		54		
		53		
		52		
		51		

c) *Lecția recapitulativă*: Suprafața dreptunghiului.

1. Clasa IV scoateți caietele de aritmetică. Ce probleme ați avut pentru azi? Să citească unul problema No. 12. Citește X. Cum ai făcut-o? Cât ți-a dat? La toți v'a dat așa? Altul să citească problema No. 2. Citește Z. Cum ai făcut? Cât ți-a dat? Cui nu i-a dat așa? (În felul acesta s'a făcut corectarea problemelor ce le-au avut).

Gândiți-vă și să-mi spună unul: Cum se află suprafața, dreptunghiului?

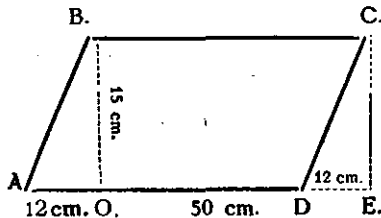
B. Partea II-a orei.

Lecția progresivă: Suprafața paralelogramului.

Pregătirea: Scoateți figurile geometrice făcute de voi din carton. Puneți-le pe bancă Fiecare caută și ia în mână dreaptă paralelogramul. Observați bine și spuneți-mi: Ce numim paralelogram? Spune V. Cum sunt laturile lui? Cine poate desemna un paralelogram pe tablă? Cu câte litere citim paralelogramul? (A B, C, D.) Care e baza? Dar înălțimea? Cum cade înălțimea pe bază? Cu câte litere se citește B. și I: Cum se numește locul cuprins între 3, 4, 5 etc. laturi? Care este unitatea principală pentru măsurarea suprafețelor? Ce figură avem noi pe tablă? Cum se numește locul cuprins între laturile lui?

Anunțarea: Azi vom învăța: cum se află suprafața paralelogramului.

Predarea: Să vie unul la tablă și să desemneze un paralelogram cu B. de 50 cm. Avem înălțimea? Cum trebuie s'o duci pe B.? Măsoară I.

De câți cm. este? Scrie numărul cm. pe ea. Scrie și pe B. Ce figură s'a format, când am dus I.? Să măsoare altul latura A. O. a triunghiului. Câți cm. are? Scrie pe latură? Du din punctul D înspre dreapta atât cm., câți are latura A.O. Insemnează cu E. U-nește printr'o linie punctată pe E cu C. Probați și spuneți cum cade pe B? Măsurăți și vedeți câți cm. are. Câte triunghiuri s'au format? Să măsoare unul latura A.B. De câți cm. este? Scrie pe ea. Altul să măsoare latura C.D. Câți cm. are? Scrie pe ea. Cum sunt laturile acestor triunghiuri? (egale) Atunci triunghiurile cum sunt? (Cu o foaie de hârtie acoperim triunghiul A.B.O. și le atragem atenția să spună ce figură s'o format ștergând pentr'un moment latura C, D.) Ce figură s'a format acum? Citește-l (O.B. C. D) Măsoară Z. baza dreptunghiului. Câți cm. are (50 cm) Dar înălțimea? Cine știe să-mi afle Suprafața dreptunghiului? Cât ți-a dat? (750 cm^2). (Unim din nou pe C, D).

Asocierea: Cum ați spus, că sunt triunghiurile B.A.O. și C.D.E? (Cu

aceeaș foaie de hârtie acoperim triunghiul C.D.E.) Dacă din suprafața dreptunghiului O.B.C luăm triunghiul C.D.E. (imediat îl acoperim) și-l punem în partea cealaltă, s'a micșorat? Dece? (tr. au fost egale). Ce figură ne-a rămas acum? Câți cm^2 avu suprafața drept? (750 cm^2) Dar suprafața de-o avem acum, fiindcă nu lipsește nimic din Sup. Drept, de câți cm^2 este? (750 cm^2). Când aflarăm S. drept, pe cine înmulțim? (B. cu I.) De cât fu? (50 cm.) Dar înălțimea? (15). Paralelogramul nostru de cât are Baza? (50) Și înălțimea? (15). Dacă înmulțim pe 50 cu 15 cât ne dă? (750 cm^2) Ce e 50 B? (B.) Și 15 cm? (I.) Atunci cum aflăm suprafața unui paralelogram?

Generalizare: Suprafața paralelogramului se află: Înmulțim baza cu înălțimea.

Aplicare: Scoateți cărțile și deschideți la pag. 58. Citește X., unde zice: De ținut minte

Se dau mai multe probleme cu dimensiunile figurilor dc; 3, 5, 6, 7 etc) fiindcă le pot rezolva din minte.

Ca temă de casă, le dau 4-5 probleme cu Suprafața Paralelogramului.

Atanasie Guran: inv. Dumbrava.

DIVERSE

Cultura Poporului.

Problema Culturii la Sate

Astăzi, cultura la sate tinde să devină o problemă de stat din ce în ce tot mai febrilă discutată, din care problemă, cei mai luminați oameni ai noștri ș-au făcut un ideal nestrămutat.

Trebue să ne înțelegem dela început. E vorba de cultura poporului român dela sate, care a trecut peste școala primară.

Decursul vremurilor și fazele de progres, prin care au trecut o țară ne-o dovedit, că în totdeauna, *Cultura* este factorul dominant în progresul oricărei țări.

Ori cum țara noastră este o țară formată mai mult din sate, când ne gândim la culturalizarea acestei țări, la cultura poporului, trebue să ne gândim mai întâi de toate la *culturalizarea satelor*.

De gândit s'au gândit mulți, însă de făcut, nu s'a făcut aproape nimic. E ușor să vorbești, dar e greu să faci. Insuși, cuvântul „*Cultură*” nu s'a înțeles pe deplin. Intotdeauna, s'a dat o preponderanță culturii minții, neglijându-se aproape cu totul cultura sănătății, cultura sufletului și cultura muncii, ca și când n'ar exista. S'a crezut că pentru cultura satelor, este de ajuns ca să ții peste an câteva serbări școlare cu coruri și recitări, câteva conferințe cu ocazia cercurilor culturale și a sărbătorilor naționale și să trimiți câte-o

biblioteca — zisă populară — la școala primară sau la casa culturală, în majoritate necetită și neaccesibilă de săteni.

Ceeace s'a făcut până acum la sate, s'a făcut numai de mântuială pentru fațadă, într'un mod seperficial, fără nici un studiu, fără nici un temei, fără nici-o verificare din partea nimănui, fapt ce justifică indeajuns lipsa oricăror rezultate practice.

O adevărată și adâncă cultură la sate, presupune mai întâi de toate o cunoaștere a satelor. *Pe baze de cercetare, pe baze monografice, statistice, anchete etc.* La fel presupune și o serie de mijloace suficiente pentru a promova o „Cultură integrală”, precum și un personal select, care să știe să mânduiască și să coordoneze aceste mijloace de culturalizare.

Viața satelor prezintă atâtea aspecte, încât nici ele între ele nu se aseamănă, chiar dela cea mai mică apropiere.

A cunoaște satul, cu toate aspectele lui, în viața sa plină și a-i prezenta o oglindă fidelă, înseamnă să te deplasezi în mijlocul lui și să trăiești acolo în permanență.

În ce privește mijloacele de culturalizare a satelor nu ne-am putea plânge că ar lipsi. Însă dacă individual, săteanul nu poate dispune de ele, tot poate să dispună prin colectivitate, prin asociație.

Aici ne-a lipsit altceva. Ne-a lipsit personalul de conducere, care să știe să conducă, să aleagă și să împletească aceste mijloace, punându-le la îndemâna săteanului, cu dibăcia unui educator.

Alta cauză a decadenței culturale a satelor noastre, este și o necunoaștere totală a psihologiei țaranului român.

Cine trăiește zilnic în contact cu țaranul și s'a ocupat câtuși de puțin de el, a putut constata, că el mai bine preferă să te imiteze, decât să te asculte.

Ori atâta vreme, cât nouă ne lipsește exemplul faptului împlinit, țaranul nu are ce imita.

A te scobori astăzi, în mijlocul țaranilor și a te pune cu adevărat în serviciul culturii lor, înseamnă să fii un apostol; să știi să cercetezi; să știi să studiezi; să știi să încâlzești suflete; să-ți neglijezi casa ta și pe tine însuși; să știi să suferi și să înfrunți obstacole și să posezi avântul și curajul acela de a trece la fapte fără ezitare, devenind astfel „Crainicul” satului.

Dacă în prezent, despre acești „Crainici” ai culturii la sate, numai de se vorbește, în viitor nu vor întârzia să și apară, la început rând pe rând câte unul, iar mai la urmă cu toții într'un *Front Cultural* comun.

În sfârșit, spre a putea da țaranului român o adevărată cultură sănătoasă și de folos lui și neamului său, trebuie ca aceasta cultură să se sprijine pe influența mediului cosmic și social, ținând seamă întotdeauna de gradul de pricepere al lui, de nevoile locale și aspirațiunile țării.

Problema culturii la sate, rămâne încă o problemă de viitor, pe care o vom trata-o cu toată argumentația.

Dumitru Dijmărescu

Ofensiva Națională

Cu toții știm că Statul este în funcție de ideea națională; acolo unde această idee nu triumfă, statul e un organism mort și fără energie. Iar unde această idee națională e în creștere, statul e plin de progres și puternică întărire. Această afirmare este dovedită de istoria popoarelor, în decursul veacurilor până azi.

După terminarea războiului și încheierea tuturor păcilor s'a crezut, că s'a încheiat definitiv cu faza naționalismului, de unde și ecoul de: alcătuirea statelor unite, Contopirea raselor, dispariția granițelor etc.. În realitate însă, în toate Continentele și țările, ideea națională a evoluat și s'a afirmat sub diferite forme.

Amintesc pe Chineji, a căror constituție, de curând promulgată, se bazează pe principiul naționalităților. În învățământ, cultul patriei e privit cu o deosebită atențiune. S'a promulgat chiar și un regulament, în care se prevede predarea în învățământ a celor trei principii: principiul naționalității, unitatea statului național și egalitatea raselor. Comunismul, crezut de unii în floare, din contră pe zi ce trece, pierde în favoarea naționalismului.

Un caz și mai recent: Ce însemnătate are rezultatul plebiscitului din Saare? A dovedit că acolo unde există o conștiință națională luminată nu se poate trece. A dovedit că nici o forță omenească nu poate întuneca porunca sângelui. A dovedit puterea neasămănătoare a ideii și forței naționale care-i mai presus de orice interese.

Învățământul ce se desprinde din toate aceste fapte, este că: ideea națională și doctrina națională călăuzesc popoarele și întăresc forțele lor morale și materiale.

Ca atare această idee trebuie organizată metodic și educată. Iată de ce și statul nostru, prin organe bine selecționate, ar trebui să cultive cât mai mult și mai des ideea națională.

Dureros că nu „Statul” a fost acela care a dat alarma și a reacționat, când s'a văzut, că ideea națională la noi nu mai este o forță activă. A trebuit să vină acțiunea marelui ziar românesc „Universul”, să semnaleze pericolul, trezind conștiințele, organizând „Liga antirevizionistă,” care a însumat pentru totdeauna, cugetul și protestul țării întregite, așezată definitiv în hotarele ei firești și istorice, pe cari celelalte popoare le respectă și trebuie să le respecte.

După atâtea exemple, văzute se cade ca și noi să pornim o ofensivă „Ofensiva Națională,” atât în rândul poporului, cât și în sufletele micilor copilași. Să cultivăm să modelăm cel mai prețios tezaur, ce-a mai înaltă

virtute: ideea și conștiința națională, prin toate mijloacele ce le avem la îndemână.

Tinerile vlăstare... poporul român de mâine, să știe stăpâni, această țară, și numai el, să-și valorifice drepturile asupra ei.

Cetățeni ageri, întregi la minte, cu sufletul încărcat de dragostea față de: Țară, Neam și Tron, plini de credință, ordine și elan, vor forma temelia unei țări sănătoase, vor forma zidul de granit, în fața căruia, orice pornire din afară, ori din lăuntru al țării se va prăbuși.

Atunci... nimeni și nimic, nu va clinti România de azi, din locul la care are dreptul pe harta lumii.

Cojol Andrei

Pentru directoarele și directorii noștri!

Articolul Dlui Florea Codreanu: „Despre ierarhie“ a fost foarte bine venit și pus așa cum ar trebui să fie interpretat și aplicat în viața practică.

Se vede că e un semn al vremii, căci a trebuit să se discute această chestiune care de altfel m'a preocupat în ultimul timp și pe mine.

Este o veche tradiție mai peste tot și anume: îndată ce o persoană este numită în postul de director (favorizat de noroc și ajutat de drepturile vechimei) își închipue că a ieșit din rândurile colegilor, fiind superior lor, căutând să-și desăvârșească la fiecare pas opera de umilire. Aici este greșala unor directori, uitând că aceia ce ei sunt azi vom fi și noi mâine și deci să se poarte în consecință. Rolul directorului într'o școală este mareș dacā se va inspira din adevăr și dreptate și nu din teoriile altora, patimi și pasiuni!

Obiectiv și uman!

Directorul școlar este exemplul viu în fața colegilor, la ei ne facem ucenicia; el trebuie să fie descătușat de patimi personale și să meargă cu abnegația sa aducându-se jertfă de multe ori pe altarul sfânt al liniștei școlare. Nu cere nici unul dintre noi favoruri sau abateri directorului, ca acesta să-și riște situația, dar cerem cu persistență: ***bunătate și concilianță în granițele legii școlare și sub auspiciile ei.***

Cerem suflet în toate și suntem capabili a răsplăti la fel! Nu putem da aceea ce nu ni se dă!

Imi permit a o spune fără rezervă că un director (directoare) superficial zdrobește elanul și entuziasmul colegilor ducând prin aceasta în mod

indirect școala la aman; iar invers, un director abil (chiar dacă nu este convins de sentimentele ce le arată) ridică prestigiul colegilor și prin acesta al școlii lui (sale).

Nu înțeleg director fără ca să aibă corpul didactic alături de el, căci directorul (directoarea) întrușchipează școala și școală fără dascăli nu avem!

Deci se reclamă din partea unor directori (directoare) mai multă precauțiune în atitudini și gesturi căci noi dascăli oameni formați și încercați de necazurile vieții nu putem trece asemenea copiilor cu o repeziciune vertiginoasă, dela o stare sufletească la alta și, deci ori ce ieșire a dir. (directoarei) are repercursiuni profunde asupra dascălului și cu o singură vorbă ce l-ar jigni dascălul devine ne apt pentru a-și îndeplini datoria în clasa sa, căci de multe ori (o spun din experiența ce mi-am format în decursul celor 9 ani de slujbă) nu poate zămbi la explicarea lecției, ci rămâne cu ochii pierduți peste marea de capete gingașe și nevinovate gândind în taină la răutatea oamenilor! În concluzie să ne tratăm ca pe oameni ajunși la deplină maturitate.

Și să se fixeze bine în memoria directoarelor și directorilor că nu există nici o diferențiere de drepturi și datorii între noi și ei. Mă întreb care este superioritatea lui în calitate de director față de clasa colegului și care este aportul său?

Aci iarăși Dl Florea Codreanu clarifică lucrurile, arătându-l pe dascăl în fruntea clasei sale, suveran pentru câteva ore peste sufletele ce-i sunt încredințate și dacă directoarei sau directorului nu i convine vreo dispoziție a colegului, să facă bine ca în mod confidențial (nici de cum prin ordine redactate de dir. într'un caet — căci directorul nu dă ordine ci doar ne face cunoscut ordine și, nici cel puțin față de colegii ceilalți căci l'ar jigni) să și facă observarea arătând punctul său de vedere și căutând a convinge pe coleg. Zilnic aud și citesc cuvintele: „iubire de breslă, iubire colegială”, aici este locul unde se poate turna cimentul de îndatorire reciprocă, căci nu știu cum interpretează mulți înțelesul acestui sentiment, concretizat după mine în cuvintele: „Respectă și nu calomnia” și e destul deocamdată!

Trecând la altă ordine de idei a Dlui Florea Codreanu în ceea ce privește „Ierarhia în sus și jos” mă asociez la părerea Dsale prin care arată că aceasta este resortul principal și cel mai ideal al bunului mers în viața publică. Să mergem pe urmele dreptății până acolo unde o vom găsi. Numai o legătură puternică în virtutea unui ideal mareț ne va apropia sufletește făurind o singură stâncă de granit: „*Dascălimea neamului*”.

Directorii să vegheze ca odinioară „Vestalele” ca să nu se stingă flacăra simpatiei colegiale, pentru a nu se slăbi coeziunea sufletească a masei

dăscălești căci numai uniți prin suflete (principii și aspirațiuni) suntem uniți și în fapte — fapte mari ce cu mijloace mici ce le-au realizat înaintașii noștri cu mult succes! (odinioară.)

Angela C. Protesoiu.

Adunarea generală ordinară a Băncii Invățătorilor din județul Arad.

Conform convocării publicată în numărul precedent al acestei reviste, Banca Invățătorilor și-a ținut adunarea generală ordinară Duminică 10 Februarie a. c. având la ordinea de zi aprobarea gestiunii anului 1934, compunerea bugetului pe anul 1935 și alegerea alor 3 membrii din consiliul de administrație, căzuți la sorți.

Pentru a da posibilitate tuturor membrilor societari de a cunoaște mersul băncii în cursul acestui an de gestiune, în cele ce urmează prezentăm situația dela 31 Decembrie 1934.

1. La data de 31 Decembrie 1934, numărul membrilor a fost 288, față de 208 câți erau la începutul anului gestionar. Aceștia reprezintă 820 părți sociale, cu un capital semnat de 410.000 Lei, din care s'a vărsat 361.750 lei. Deci, în cursul anului 1934, numărul membrilor s'a înmulțit cu 80.

2. La finea anului am înregistrat 23 deponenți cu suma de Lei 167.444.

3. În cursul anului au beneficiat de împrumuturi 166 societari, cărora li-s'a lichidat suma de Lei 1.448 670, din care s'a plătit Lei 880 260, arătându-se astfel la finea anului un sold de împrumuturi de lei 568.410.

4. Participațiuni la alte instituții băncare: la Federala „Zorile“ avem vărsat în capitalul social lei 6.000; la B C C avem vărsat în capitalul social lei 20 000 iar pentru asigurarea depunerilor avem la Federala „Zorile“ din Arad, un fond de lei 20.503

5. La secția de ajutor mutual ni s'au înscris 66 membrii. În cursul anului membrul Nicoara Gheorghe fost învățător în Mermcești, a decedat, rămânând astfel la finea anului 65 de membrii. Fiecare membru a vărsat la înscriere 20 lei taxă de înscriere iar pentru fondul general câte 100 lei

Membrii înscrși, conform anilor de serviciu, plătesc 3 feluri de cotizații pentru cazurile de deces și anume: 37 membrii plătesc câte 100 lei, alți 10, câte 50 lei și 18 membrii câte 25 lei. La primul caz de deces s'a încasat 4.650 lei, din care am plătit moștenitorilor cota cuvenită.

Fondul general împreună cu cel special, la finea anului, face lei 8.419.

6. Contul profit și pierderi, încheiat la 31 Decembrie 1934, se prezintă: la beneficii cu 61.792, iar la cheltueli cu suma de 43 150 lei, rezultând un beneficiu net de 18.642 lei.

Pentru orientare publicăm Contul profit și pierderi în întregime, din care rezultă, că la cheltueli întru nimic nu s'a depășit sumele bugetare:

CHELTUELI				VENITURI			
1	Cheltuieli generale	Lei	840	1	Dobânzi și beneficii	Lei	56 642
2	Salarii	"	22.000	2	Imprimare	"	3 347
3	Transport	"	6.460	3	Dobânzi depuneri Federale	"	503
4	Control Uniune	"	1 100	4	Taxe de înscr. (Sec. mut.)	"	1 300
5	Impozite comerciale	"	249				
6	Imprimat: (Sec. mut.)	"	1.353				
7	Amortisment mobilier	"	80				
8	Dob. fond de rezervă	"	125				
9	" " cultural	"	50				
10	" depuneri-fructif.	"	7.075				
11	" fond imobil	"	50				
12	" Efecte de plată	"	3 788				
	Totalul chelt	"	43 150				
	Beneficiu net :	"	18.642				
	TOTAL :	"	61 792			TOTAL :	61.792

7. Bilanțul se încheie la activ cu lei 710 077, iar la pasiv tot această sumă, care cuprinde în sine și beneficiul net de lei 18 642.

ACTIV				PASIV			
1	Casa		43 174	1	Capital Social		410.000
2	Asociați		48 250	2	Fond de rezervă		7.969
3	Depuneri Federale		20.503	3	Fond cultural		1 016
4	Imprumuturi		568 410	4	Fond imobil		1 016
5	Capital B. C. C. și Feder. l		20.000	5	Fond amortisment mobilier		60
6	Mobilier		600	6	Depuneri fructificare		167.444
7	Dobânzi rep. la Ef. de plată		1.380	7	Dobânzi reportate		15.205
8	Imprumut de inzestrare		1.760	8	Impozit		306
				9	Fond gral (Sec. mut)		6 500
				10	Fond special (Sec. mut.)		1 919
				11	Efecte de plată		80 000
					TOTAL: lei		691.435
					Beneficiu net:		18 642
					TOTAL: lei		710.077
			TOTAL lei				710.077

Beneficiul net, cu majoritatea voturilor, a fost distribuit astfel :

10% fondului de rezervă	---	---	---	---	---	---	lei	1865
10% " cultural și de propagandă	---	---	---	---	---	---	"	1865
Dividende de 5% Capitalului social pe 1933	---	---	---	---	---	---	"	11 290
Fondului imobil	---	---	---	---	---	---	"	1000

Ajutorul revizoratului școlar	---	---	---	---	---	---	---	---	1000
Ajutor Casei Învățătorilor	---	---	---	---	---	---	---	---	1500
Fond gral al secției de ajutor mutual	---	---	---	---	---	---	---	---	122
TOTAL Lei:									18 642

Alimentate astfel diferitele fonduri, situația lor se prezintă în modul următor:

a) Fondul de rezervă	---	---	---	---	---	---	---	---	lei 9.834
b) " cultural	---	---	---	---	---	---	---	---	" 2.881
c) " imobil	---	---	---	---	---	---	---	---	" 2.016
d) " gral al secției de aj. mut.	---	---	---	---	---	---	---	---	" 6.622

TOTALUL fondurilor " 21 553

Bugetul pe anul 1935 cu unanimitate de voturi a fost stabilit la venite cu suma de lei 85 000, iar la cheltueli 85.000 lei. În suma cheltuelilor se află înglobate salariile la 3 funcționari, cheltueli generale, imprimate, transporturi, dobânzi la depuneri și fonduri, cota pentru control la Uniunea „Banatul” și profitul sperativ al anului 1935.

Pentru anii 1935, 1936 și 1937 în consiliul de administrație au fost realeși Dni: Dimitrie Boariu, E. Spinanțiu, și Gh. Popa, iar în comisia de cenzori pe 1935 Dni: N. Cristea, I. Florea și I. Lascu.

Ținem să amintim la acest loc, că s'a votat revizoratului școlar suma de lei 1000 drept remunerație pentru concursul ce ni l-a dat la încasarea pretenziunilor băncii, iar casei Învățătorilor i s'a votat suma de de lei 1500 ca prin aceasta să contribuim, măcar în parte, la luminatul și încălzitul biroului în care este plasată banca noastră dela începutul activității și până în ziua de astăzi.

Cu toate că banca noastră percepe cel mai mic procent de dobândă la împrumuturi ca oricare altă bancă și cu toate că depunerilor le-am dat 5 și 6%, totuși ne a succes, ca după capitalul social vărsat în 1933 să dăm dividendă de 5%.

Pentru achitarea acestor dividende vom face borderouri de circumscripțiile de plată și le vom achita prin Dni mandatar, după ce acestea borderouri vor fi semnate de către societarii îndreptății.

Spre știre și acomodare comunicăm Dior societari, că împrumuturile și pe anul de gestiune 1935 se vor acorda în condițiile din anul trecut, adică după una parte socială, societarul va putea cere un împrumut de lei 2500. Girantul prim poate fi soția debitorului, iar al doilea girant trebuie să fie un învățător titular în județ. Societarii necăsătorii trebuie să aibe 2 giranți învățători titulari. Veracitatea semnăturilor trebuie certificată de directorul școlar din localitate, iar când acesta este debitor, veracitatea iscăliturilor va face un director școlar din comuna înve inată, ori primăria comunală.

Cambiile nu pot fi complectate de către debitor, cel mult dacă va complectea suma ce o cere. Cambiile vor fi iscălite atât de debitor cât și de giranți pe față în colțul dela dreapta jos. Cambiile trasate nu se acceptă.

De încheere, ne ținem de plăcută datorie să aducem cele mai vii mulțumiri Dlui revizor școlar Lazar Igrășan și colaboratorilor săi pentru bunăvoința și concursul ce ni l dă la încasarea pretenziunilor băncii.

Arad, 10 Februarie 1935.

Președinte
Dimitrie Boariu.

Casier
I. Mladin.

ASOCIAȚIA ÎNVĂȚĂTORILOR DIN JUDEȚUL ARAD

Circulară

Către Domnii Președinți de subsecții ai Asociației Învățătorilor din Județul Arad.

Domnule Președinte,

Comitetul Central al Asociației generale a Învățătorilor din România în ședința sa din București dela 20 Ian. crt a hotărât ținerea congresului anual la Timișoara în zilele de 8 9 și 10 Sept. a. c. iar în programul congresului s'a fixat următoarele chestiuni:

- 1 Controlul în învățământul primar (Recrutarea și ierarhizarea organului de control),
2. Educația națională în școala primară din statul român
- 3 Normele pentru salarizarea învățătorilor (Salarul inițial, gradații, sporuri de înaintare sporuri de familie, chirie, cheltueli de deplasare, plata suplinitorilor în cazul concediilor de studii și boală).

Cum numitul Comitet Central indică asociațiilor județene ca chestiunile de mai sus să fie discutate în adunări pe subsecții și apoi în adunările generale anuale, sunteți rugați de a convoca în conferință de primăvară pe toți învățătorii aparținători subsecției ce cu onoare o conduceți unde se vor soluționa cele trei chestiuni, cuprinzându-le în moțiuni bine motivate. Ar fi de recomandat, ca numitele subiecte să fie prelucrate de raportori.

Procesul verbal al conferinței va fi subțernut comitetului central al Asociației județene cel mult până la 20 Martie a. c. ca astfel să putem face convocările pentru adunarea generală.

În conferința subsecției veți putea delibera și asupra altor obiecte ce vor crede membrii că servesc spre folosul corpului didactic

Chișineu-Criș, 14 Februarie 1935.

Președinte:

Dimitrie Boariu

Secretar:

ss **R. Furdul**

Cărți și reviste.

„Calea Fericirii”: de sfântul Grigorie Episcopul Aradului, P. S. Sa Dr. Grigorie Comșa Episcopul Aradului ne a dat încă un volum ce cuprinde sfaturi și îndemnuri creștinești, arătându-ne „calea fericirii” pe care trebuie să purcedem

Înaltul prelat este un mare cărturar! Cu drept cuvânt astăzi, când de sub teacurile tiparului a văzut lumina zilei al 99-lea volum scris de P. S. Sa, ne îndreptățește să fim convinși de cele afirmate mai sus și în consecință, fără șovăire să urmăm calea Domnului, în slujba căreia s'a predestinat sfântul nostru Stăpân sufletească.

Adăpându-ne sufletul din operele scrise de Arhierul nostru ne vom improspeta sufletul și vom obține mai multă liniște sufletească, vom urma căile cele bune și vom fi mai stăpâniți.

Pentrucă din tot ce P. S Sa a scris și va scrie, va fi pentru mântuirea și fericirea noastră

Căci trebuie să ne recunoaștem golăciunea noastră sufletească și să ne vedem prăpastia în care am căzut prin păcatele noastre.

Cetirea cărții edată de P. S Sa Grigorie, îți smulge sufletul din impasul fericirii materiale și te înalță în alte lumi mai curate și mai aproape de iubirea lui Dumnezeu, spre care, dacă na îndlțăm, obținem liniștea, pacea, mângăerea și fericirea după care alergăm așa de mult în viața noastră; văzându-o pe toate căile și numai pe calea credinței ne călându-o. calea adevărată.

Fiecare creștin adevărat poate să-și procure cartea de sus, în care va afla mult aur sufletească pe un preț mic, (de 5 lei) însă de un preț mare pentru sfătuirea sufletului său

Plastica Nr. 5—6 an. I. Este o revistă tineră, redactată de un mănunchiu de tineri artiști, dar desăvârșiți mănuitori ai penelului și dălții de sculptori

Pentru noi revista aceasta mai înseamnă și altă bucurie; Directorul ei fiind fiu al Aradului și al colegului învățător L. Dublea anume: d. Eugen N. Dublea.

Ce putem noi scrie sau nota despre revista acestui artist, pentru care ne rezervăm cuvântul a-l spune în întregime în viitor, decât să-l felicităm și să-i urăm succes spre a îmbătrâni editând această revistă de artă, despre care vom mai reveni

Revista de Filosofie. No. 4 din 1934, a revistei ce apare sub direcția filosofului nostru Rădulescu Motru, aduce studii înalte și discuții filosofice precum și recenzii cărților de valoare, produs al gândirii filosofilor.

Din numărul de față „*Inceputurile iraționalismului modern*” studiul d. Tudor Vianu, este un articol concis, care caracterizează și fixează lumină asupra acestei probleme, despre care s’ar putea scrie un respectabil volum.

D sa spune că „*iraționalismul nu poate fi un regim spiritual permanent,*” pentrucă în anumite împrejurări și în anumite momente, ajungem să reintegrăm rațiunea chiar și în „*domeniile care până la un timp ni se par ai fi interzis*” spiritului raționalist să se amestece.

Dea emenea iraționalismul sfârșește în *irădire*, nu în *cunoștință*. Căci numai „*trăirea*” se mulțumește în sentimentul confuz al realităților; pe când *cunoștința* doarește să le stăpânească (realitățile) cu claritate și distincție. Câte alte asemenea gândiri filosofice nu găsești în paginile acestei reviste, a carei conținut nu se poate reda într’o scurtă notă...

COMUNICĂRI OFICIALE

REVIZORATUL ȘCOLAR DIN ARAD

In atențiunea învățătorilor!

DECIZIUNE.

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Instrucțiunii Publice, având în vedere prevederile art 118 și 232 din legea învățământului primar și normal primar, din 26 Iulie 1924 cu modificările până la 5 Iulie 1934, prin care se pre-

vede ținerea examenului de definitivat al învățătorilor. Având în vedere că seriile de candidați cu dreptul a trece examenul de definitivat din anul 1930, n'au mai avut posibilitatea să treacă acest examen, deși în anii 1930, 1931, legea învățământului primar era în vigoare în ceea ce privește ținerea examenului de definitivat și că ne-prezentarea la acest examen, nu se datorește învățătorilor, ci măsurilor luate de Minister prin amânări de examen. Având în vedere că prin menținerea acestui examen de definitivat datele prevăzute de lege mulți învățători din seriile vechi sunt păgubiți în drepturile lor. Decidem: Art. I. Se publică examenul de definitivat pentru învățătorii cari au 3 ani de funcționare cu sau fără titlu provizoriu dar care la data de 1 Aprilie 1935, au titlul provizoriu în învățământul primar, conform prevederilor art. 232 din legea învățământului primar Art. II Examenul se fixează cu începere dela 15 Aprilie 1935. Candidații cu drept de a se înscrie la examen vor înainta cererile sprijinite pe acte revizoratelor școlare. Centrele de examinare se vor fixa de Minister, ținându-se seamă de numărul candidaților. Art. III și ultimul Dl Director general al învățământului primar va aduce la îndeplinire dispozițiunile prezentei deciziuni.

Data astăzi la 9 Februarie 1935.

Ministrul ss. **Dr. Anghelescu**

Revizor școlar ss. **Lazăr Igrîșan**

REVIZORATUL ȘCOLAR DIN ARAD.

No. 1001/1935.

In atențiunea Învățătorilor.

Vă rugăm a lua cunoștință de cele ce urmează: Copie: Min. Instr. al Cultelor și Artelor Dir. Inv. Particular No 30 559 din 12 Februarie 1935. Domnul Inspector Șef. Avem onoare a Vă comunica mai jos în copie, Decizia No. 30 560/1935, privitoare la publicarea examenului de înaintare la gr. II pentru învățători, cu începere dela 1 Martie 1935 pt. Director General ss Stratilescu. Șeful Serviciului ss Indecifrabil, Deciziune: Noi, Ministerul Secretar de stat la Departamentul Instrucțiunii publice, având în vedere prevederile art 119 din legea învățământului primar cu privire la examenul de înaintare la gr II și la înaintările învățătorilor în acest grad. Decidem: Art. I. Se publică examenul de înaintare la gr II, pentru învățătorii cari întrunesc condițiile din legea inv. primar art. 119 cu începere dela 1 Martie 1936. Art. II Învățătorii cari întrunesc condițiile prevăzute la art 118 din legea inv. primar și cari cu 3 ani de funcționare efectivă la catedră cu titlul definitiv până la data începerii examenului, vor adresa cererile lor Inspectoratelor regionale sprijinite pe acte, în vederea inspecției speciale. Nu se înscriu la examen, decât învățătorii și învățătoarele cari au obținut cel puțin nota 7,50 la inspecția specială și nu vor fi înaintați la gradul II decât candidații cari la examen vor obține nota 7,50 la fiecare din cele 5 probe prevăzute la art 119 din lege. Art. III și ultimul Dl Dir Gen al inv. primar va aduce la îndeplinire dispozițiunile prezentei deciziuni. Data astăzi la 9 Februarie 1935

Revizor școlar,
Lazăr Igrîșan

Subrevizor școlar,
Nonu Mircea

Sfânta Episcopie Ortodoxă Română a Aradului cu Nr 7836/1934 ne comunică măsurile pe cari le-a luat în vederea aflării cauzelor care au contribuit la scăderea populației Banatului: a) În fiecare parohie să se constituie o comisie constatătoare din toți preoții locali, învățătorul director, medicul (dacă este), nota-ul, primarul și doi membri din Consiliul Parohial.

Comisiunea se va ocupa cu problema scăderii populației prin lipsa de copii, respectiv va stabili cauzele acestei scăderi.

Comisiunea se va întruni sub președinția preotului conducător de oficiu parohial. Acest drept revine protopopului acolo unde este protopop în localitate.

Rezultatul constatărilor se va cuprinde într'un proces verbal iscălit de toți membrii comisiunii și se va înainta aici prin oficiul protopopesco, care în raportul său către Consiliul eparhial va rezuma pe scurt constatățile făcute în protopopiatul de sub conducerea sa Arad 31 Decembrie 1934 ss. Grigorie, Episcop.

Ministerul Instrucțiunii Nr. 222.397/1935 invită pe învățători să dea concursul surorilor de ocrotire care vor face demonstrații practice cu elevii pentru păstrarea sănătății. Ord. Rev. școlar Nr. 243/1935.

Ministerul Instrucțiunii Nr. 4395/1935 face cunoscut că șefii de centre și sub-centre învățători sunt scutiți de cercurile culturale când iau parte la ședințele premilitare. Ord. Rev. școlar Nr. 354/1935.

Ministerul Instrucțiunii Direcțiunea I. inv. normal-primar pune în vedere cursiștilor străjeri seria VI (28 Ianuarie 8 Februarie a c) să aibă echipamentul și lărgia completă, deoarece aproape toți sosesc neechipați pentru exerciții în aer liber. Ord. Rev. școlar Nr. 418/1935.

Prefectura Județului Arad Nr. 1300/1935 comunică ord. Ministerului de Interne Nr. 426/1935 privitor la măsurile ce se vor lua pentru a feri edificiile publice de incendii: a) curățirea coșurilor să se facă cât mai des b) sobele să fie în bună stare c) seara după terminarea cursurilor să se inspecteze sobele d) fiecare imobil să fie prevăzut cu rezervoare de apă e) hidranții și furtunurile să fie în bună stare de funcționare f) Imobilele să fie prevăzute cu lăzi cu nisip g) fiecare imobil să aibă o scară, care să ajungă până la punctul cel mai înalt a clădirii h) Imobilele mai mari să fie prevăzute cu cângi. i) Deasemenea să fie dotate cu extincitoare. Ord. Rev. școlar cu Nr. 366/1935.

Liga Națională contra tuberculozei filiala Arad Nr. 9/1935 face apel către învățători și învățătoare sau soțiile de învățători ca să vină în ajutorul medicilor de circumscripție, acolo unde nu se găsesc agenți sanitari sau surori de ocrotire, și să administreze vaccinul antituberculos. Ord. Rev. școlar Nr. 481/1935.

Ministerul Instrucțiunii — Direcțiunea Invățământului Primar Nr. 20.105/1935 recomandă să se cumpere măștișorul elaborat de Liga Apărării contra. Atacurilor Aeriene, cu prețul de 10 lei. Ord. Rev. școlar cu Nr 469/1935.

Revizoratul școlar Nr. 639/1935 Domnișoara Margareta Pandelescu, str. General Cristescu Nr. 8. București aduce la cunoștință că a scos de sub tipar o carte intitulată: Ingrijiri și tratamente de toamnă și iarnă la pomii roditori. Costă 60 lei și se poate comanda la autoare.

Serviciul Local de Invățământ Timișoara Nr. 1841/1935 face cunoscut că învățătorilor din zona eteroglotă cari s'au bucurat de privilegiile acordate de art 159 din legea inv. primar din 1924, li se mențin aceste privilegii, urmând ca drepturile să li se plătească ca și în trecut (50% la salariu de bază)

Privilegiile prevăzute de art. 158 din legea din 1934, se vor acorda și învățătorilor noi numiți în zona eteroglotă care vor avea recomandarea organelor de control și angajament acceptat de Minister. Drepturile materiale însă li se vor achita numai dela data înscrierii lor în buget Ord. Rev. școlar Nr. 698/1935.

Ministerul Instrucțiunii Direcțiunea Invățământului Primar-Normal Nr. 213.050—1935 aduce la cunoștință că s'a intervenit la Ministerul Finanțelor ca în ce privește incasarea amenzilor școlare să se aplice legea generală de urmărire a Statului. Ord. Rev. școlar cu Nr. 702/1935

Ministerul Instrucțiunii Direcțiunea Invățământului Primar-Normal Nr. 24 570/1935 recomandă hărțile tipărite de Liga Navală Română, fără le impune nimănu. Ord. Rev. școlar cu Nr. 782/1935.

Societatea Științifică Litară Tinerimea Română Nr. 63/1935 comunică școlilor rurale și urbane din județul Arad că în luna Aprilie organizează un concurs între elevii de curs primar. Concursul se va da în orașul de reședință al inspectoratului, elevii reușiți se vor prezenta la un nou concurs care va avea loc în București. Deasemenea, dacă în localitate se află elemente tinere cu predispoziții artistice și intelectuale, să fie aduse la cunoștința Societății de către Directorul școlar. Societatea mai roagă pe directorii de școli să comunice dacă vor participa la concursul pe care-l va organiza în anul curent Ord. Rev. școlar cu Nr. 960/1934

Prefectura Jud. Arad Serv. Sanitar Nr. 251/1935 comunică ord. Ministerului Sănătății privitor la măsurile ce profilaxie care trebuiesc luate pentru înlăturarea diferitelor epidemii: a) igiena localului de școală b) igiena școlarului. Ord. Rev. școlar cu Nr. 878/1935

Cooperativa „Pregresul“ a elevilor normaliști din Carei recomandă cartea „Călăuza cooperăției școlare“ scrisă de domnii N. Oșian și V. Romocea. Comitetele școlare care ar voi să și-o procure se pot adresa aus numitei Cooperative. Ord. Rev. școlar cu Nr. 872/1935.

Ministerul Instrucțiunii Publice — Direcțiunea Invățământului Primar Nr. 24.566/1935 aduce la cunoștință directorilor de școli să pună la dispoziție sălile de clasă pregătirii premilitare în afară de orele de curs, urmând ca subinspectoratele premilitare să ia măsuri de curățirea sălilor și igiena școalelor. Ord. Rev. școlar cu Nr. 971/1935.

Revizoratul școlar al Jud. Arad Nr. 993/1935 comunică cele ce urmăază: învățătorii cari până la anul 1927 au fost încadrați la gradul II și aveau dreptul de a fi înaintați la gradul I, își vor înainta cerere însoțită de un memoriu pentru a fi încadrați ca învățători de gradul I. Aceasta în baza legii din 1924. Revizor școlar as. Lazăr Igrășan Subrevizor școlar as. Mircea Nonu.

ȘCOALA PRIMARĂ DIN BUDEȘTI — JUDEȚUL CLUJ.

Domnule Revizor

O mie de dascăli stau sub glia strămoșească; o mie de dascăli au căzut în iureșul de gloanțe, pentru întâpluirea „Marei-Români”...

Pe Iiu, pe Olt, la Dragoslave, Mărăști, Oituzi și Mărășești, învățătorii au luptat ca niște lei!..

Simplu oștean sau ofițer-comandant, învățătorul și-a făcut până la abnegație datoria față de glia din străbuni.

Ș'acești eroi — colegi d'ai noștri — n'au nici măcar o pagină scrisă, cu toate că faptele lor au fost prea vitejești ca să poată fi cuprinse într'un articol; bravurile lor au fost prea sublime ca să poată fi cuprinse într'o povestire!..

Crucile lor — la aproape o mie, dac'or fi existând — putrezesc prin cine știe ce colț de țară..

Numele lor? Mâine, poimâne, va dispărea în negura uitării!..

Ceata celor 40 000 — învățătorii acestei țări — trebuie să-i cunoască, trebuie să-i preamărească și'n situații similare să le calce pe urmă!

Pentru aceasta — pe cale particulară — m'angojez la o muncă, al cărui rezultat va fi trandafiriu sau indoliat. Totul depinde de felul cum Dvastră îmi veți da concursul. Cum?

A-mi trimite adresele, biografiile, fotografiile și orice amintiri scrise, despre colegii dispăruți în marele războiu.

Aceste date le puteți cere dela colegii din județ, printr'un ordin.

Ajutați-mă Domnule Revizor pentruca într'o voluminoasă lucrare să arătăm aportul eroic al colegilor noștri.

Nicolae D. Marin

învățător — publicist
Comuna Budești, județul Cluj

Poșta Redacției.

Suntem bucușoi de colaborările cari ni s'au anunțat.

Dlul: I. V. în C. Și noi am înțeles problema în sensul Dstă. Credem că nici nu i se poate da articolului nostru altă interpretare, decât că Dnii colegi se anunță, iar conducerea revistei încredințează. Exclusiv pe baza colaborării din trecut nu putem organiza munca, deoarece sunt mulți vechi colaboratori, cari au încetat de a mai colabora. Deci acestora și acelor cari încă n'au colaborat se refere apelul nostru. Pe Dstă am contat și contăm, rugându-Vă să ne dați prețuiatul Dstă sprijin și în viitor.

DI. D. D. în C. Primim cu deosebită bucurie anunțul Dstă. Conducerea unei categorii sau și a altora, cum ai propus f. bine Dta nu înseamnă că la această problemă alți colegi nu pot să lucreze. Credem că și Dta așa ai înțeles. Îți mulțumim de cele trimise și te rugăm să-ți continui munca conform planului anunțat.

— Rugăm articole concise și scrise numai pe o față a hârtiei.

Can.

Dr. H. A. T. W. P. S. L. - C. S. T. W. L.

Amos

Amos